

1. KATAR (4) *sb m*

kath- (3), cat- (1).

Oba a jasne.

pl N katary (2). ◇ A katary (2).

Sł stp, Cn brak, Linde w innym znaczeniu.

*Członek rygorystycznej sekty religijnej (głoszącej ascetyzm i nie uznającej hierarchii kościelnej) istniejącej w XI – XIII w. we Włoszech, Hiszpanii, Francji i Niemczech [catharii Lac sr] (4) : Przetoż gánimiy y odrzucamy Cátáry y Nowácyaniy wślyŃtki *WujJudConf* 91.*

*W połączeniach szeregowych (3): *KromRozm II* v4v; Y owśsem y DonátyŃte y Kátháry/ álbo Nouátiani/ á ĩnadź y wślyŃtcy kácerzowye záuŃŃe ták o Ńoby dźyerźeli *KromRozm III* B6; Kátháry pokutę zárzucáli/ Márcionitae/ trzech krztow dopuŃŃczáli/ Márkozyi formę krztu odmyenyáli *KromRozm III* Fv.*

AL